

at fremme et system, hvor der grundlæggende set er én faglig landsorganisation, og at man ikke præmierer det, at der er flere faglige landsorganisationer.

Ønsker man derimod et system, hvor man præmierer, at der er flere faglige landsorganisationer, og det er jo et synspunkt, der er værd at have, så er jeg sikker på, at hvis man får flertal for det, vil man også kunne opnå det, ligesom man har i Frankrig, ligesom man har i Italien. Det vil da være fuldt ud muligt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Ja, bare til forståelse af argumentationen.

Hr. Anders Samuelsen gav et meget, meget fornuftigt svar på mit spørgsmål, synes jeg, nemlig at det er Arbejdsretten i stand til at vurdere. Det er den jo sådan set også i dag, så derfor kan jeg slet ikke forstå det, medmindre – som hr. Søren Søndergaard talte om – at det ville føre til sådan en opsplitning i mange organisationer med, hvad det kan medføre af ustabilitet i samfundet. Hvis det er det, man ønsker, er det jo et argument, men det er da ikke noget argument at sige, at Arbejdsretten skal vurdere det, for det gør den allerede i dag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole M. Nielsen for en kort bemærkning og derefter hr. Samuelsen.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg ville spørge hr. Anders Samuelsen, om han vurderer, at når den etablerede fagbevægelse har faldende medlemstal og faldende tilslutning, kan det være, fordi den faktisk har misbrugt sin stilling til at varetage andre interesser end dem, medlemmer faktisk mener, der er deres i direkte forbindelse med arbejdsmarkedet og deres overenskomster, og at det måske er derfor, vi har brug for frihed på overenskomstområdet?

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg vil tage det sidste først: Jeg vil sådan set ikke tage stilling til, hvorfor folk eventuelt melder sig ud eller ikke melder sig ud, eller hvorfor de melder sig ind, eller hvad de gør. Det må folk svare på selv. Det synes jeg ville være forkert af mig at drage en generel konklusion af. Men som hr. Ole

M. Nielsen spørger om, så kunne det være en af begrundelserne.

Så siger hr. Ole Sohn, at han i bund og grund ikke kan forstå, hvorfor Det Radikale Venstre kan gå ind for det her forslag, fordi Arbejdsretten jo tager stilling allerede i dag. Men problemet er jo, at Arbejdsretten benytter den her definition til at vurdere, hvorvidt man kan forbyde en konflikt, når der er tale om to parter under samme hovedorganisation. Det er jo der, skillelinjen går.

Jeg er altså begyndt at tvivle på, om hr. Ole Sohn overhovedet har læst forslaget, for pointen her er jo: I dag vurderer vi det som ret og rimeligt, når det er inden for samme hovedorganisation, og jeg må gå ud fra, at hr. Ole Sohn også støtter, at Arbejdsretten kan tage den vurdering. Så er det bare, jeg siger, at så må det også være rimeligt, at den vurdering kan foretages i forhold til organisationer, som ikke er inde under den samme hovedorganisation, når man bare lever op til den samlede vurdering, nemlig om overenskomsten afviger fra det generelle niveau i en sådan grad, at det kan accepteres, at folk kan få lov til at konflikte.

Det er det, der er pointen. Derfor er det også et svar til hr. Søren Søndergaard. Det er ikke et spørgsmål, om man vil have flere eller færre, det er et spørgsmål om rimelighed. Når det her princip gælder inden for to under samme hovedorganisation, som vil konflikte, jf. det eksempel, som også er givet her, så må det også gælde for folk, som ikke er inde under samme hovedorganisation. Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt der skal være flere eller færre, det er et spørgsmål om rimelighed, om ens regler.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der noget, der tyder på, at det er hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Det her forslag er endnu et eksempel på den om siggribende kærlighed, som vi ser fra de borgerlige partier, til at få lov til at gribe ind i overenskomstsyste­met på arbejdsmarkedet.

Når Kristeligt Folkeparti her foreslår, at et forbund og dets medlemmer ikke skal kunne konflikte sig til en overenskomst på en virksomhed, hvis der i forvejen er en overenskomst på virksomheden, så kan man jo umiddelbart sige, at det lyder meget tilforladeligt. Men for de ansatte kan det jo få mærkbare negative konsekvenser